

31. Sò fún àwọn ẹrúsin Mi tí wọn gba (Allaahu) gbọ pé kí wọn máa kírun, kí wọn sì máa ná ní kòkò àti ní gbangba nínú un ohun tí A pa lésè fún wọn síwájú ojó tí kò sí títà àti rírà nínú un rẹ tóó dé, tí kò sí sí ọrẹ ààyò kan.

32. Allaahu ni Ẹni tí Ó da àwọn sánmò àti ilẹ̀, Ó sì n sọ omi kalẹ̀ láti sánmò, Ó sì fi n mú àwọn èso jáde gégé bí ije-ìmu fún yín, Ó sì fi àwọn ọkọ ojú omi sí abẹ̀ ikápáa yín kí ẹ̀ le máa rìn lójú omi pèlúu àṣẹ̀ Rẹ̀, Ó sì tún fi àwọn òdò sí abẹ̀ ikápáa yín.

33. Ó sì tún fi òòrùn àti òṣùpá náà sí abẹ̀ ikápáa yín tí àwọn méjèjì sì n ẹ̀ ṣẹ̀ ṣẹ̀ wọn láìyẹ̀-láìgbò. Ó tún fi òru àti ọsán sí abẹ̀ ikápáa yín.

34. Ó sì n fún yín nínú un gbogbo ohun ti ẹ̀ n bèrèrè lówọ̀ Rẹ̀. Bí ẹ̀ bá sì fẹ́ ẹ̀ ka oore ti Allaahu ẹ̀ (fún yín), ẹ̀ kò lè kà wọn tán. Dájúdájú àwọn ènìyàn jẹ̀ alábòsí, aláìmoore.

35. Nígbà tí Ibraahiimu sì wí pé: Olúwaa mi, ẹ̀ ilú yí ni ilú ifà̀yàbalẹ̀, kí O sì gbé ẹ̀mi àti àwọn ọmọ̀ mi jìnnà kúrò nibi sínsin àwọn òrìṣà.

36. Olúwaa mi, dájúdájú wọn ti sọ ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ àwọn ènìyàn nù. Nítorí náà ẹ̀ni tí ó bá tẹ̀lẹ̀ mi, dájúdájú ẹ̀ni mi ni ẹ̀ni náà, ẹ̀ni tí ó bá sì yapaà mi, dájúdájú Ìwọ̀ ni Aláforìjì jùlọ̀, Aláànú jùlọ̀.

37. Olúwaa wa, dájúdájú ẹ̀mí pèsè ibùgbé fún apákan nínú un àwọn ọmọ̀ mi sí àfónifojì kan tí kò ni irúgbìn ni ẹ̀bá ilẹ̀ Rẹ̀, tíi ẹ̀ Ilé-Mímọ̀, Olúwaa wa, kí wọn le máa kírun, nítorí náà jẹ̀ kí ọkàn apákan nínú un àwọn ènìyàn ẹ̀rí sí ọ̀dọ̀ wọn, kí O sì pèsè àwọn èso fún wọn kí wọn lè máa dúpẹ̀ (fún Ẹ̀).

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبِينَ ﴿٣﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٤﴾ وَءَاتَيْنَاكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ؕ إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٦﴾ رَبِّ إِنِّي نَأْضِلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَصْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعَدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٨﴾